

Jak jsem již naznačil v předmluvě, účelem mé práce je analýza žalobní způsobilosti soukromých subjektů v řízení o žalobě na neplatnost komunitárního aktu podle článku 230 SES a její porovnání s přezkumem platnosti komunitárního aktu v řízení o předběžné otázce podle článku 234 SES. Výklad je systematicky rozdělen do třech hlavních částí. Jednotlivé části obsahují i originální citace z judikatury Soudu. Právě podrobné seznámení s argumentací Soudu v jednotlivých případech je pro hlubší studium a pochopení evropského práva nezbytné, neboť judikatura poskytuje narozdíl od statického učebnicového výkladu možnost porozumět výkladu a aplikaci evropského práva v praxi.

V první části je výklad zaměřen na žalobu na neplatnost (přímá žaloba) podle článku 230 SES. Je zde představena problematika spojená s žalobní způsobilostí soukromých subjektů, především pak postupný vývoj judikatury Soudu v této otázce, ale také názory odborné veřejnosti včetně stanovisek generálních advokátů.

Druhá část čtenáře stručně seznamuje s řízením o předběžné otázce podle článku 234 SES, které je často užíváno jako tzv. nepřímá žaloba k napadnutí platnosti komunitárních aktů. Výklad je zaměřen, v souladu s předmětem této práce, především na aspekty spojené s předložením předběžné otázky týkající se platnosti aktu Společenství.

Stěžejní je výklad obsažený v části třetí, který porovnává výše zmíněné instituty sloužící k přezkumu platnosti komunitárních aktů z hlediska jejich otevřenosti pro soukromé subjekty.

V samotném závěru se čtenáři nabízí úvaha nad možným vývojem v otázce *locus standi* soukromých subjektů při přezkumu platnosti komunitárních aktů.